

Jezus po Zmartwychwstaniu ukazał się swoim uczniom jako Ktoś, kto posiada niezwykłą moc. Nie chodzi o to, że potrafił wejść przez zamknięte drzwi. Dzisiejsza Ewangelia wg św. Jana mówi nam, że Jezus wszedł do pomieszczenia, w którym przebywali wystraszeni uczniowie, „mimo drzwi zamkniętych”. Współczesna racjonalna mentalność powoduje, że zwracamy uwagę na tego rodzaju zaskakujące cudowności. Wchodzenie przez zamknięte drzwi, przenikanie przez kamienne ściany, nagłe pojawianie się i znikanie – dla naszej technicznej epoki tego rodzaju niezwykłości mają wartość wiadomości, która powinna się pojawić na pierwszych stronach internetowych portali.

Niezwykła moc Zmartwychwstałego Pana

Niezwykła moc Zmartwychwstałego Pana nie polega jednak na wchodzeniu do zamkniętych pomieszczeń bez wyważania drzwi. Moc Jezusa Zmartwychwstałego nie polega też tylko na tym, że potrafił przebaczyć zdradę i tchórzostwo, które się wdarły do serc Jego uczniów i przyjaciół. Umiejętność przebaczenia – takiego autentycznego i głębokiego przebaczenia ze szczerego serca – jest niekiedy tak trudna jak przechodzenie przez zamknięte drzwi. Zmartwychwstały Jezus ma jednak niezwykłą moc mówienia do swoich uczniów: „Pokój wam!”. Wiedział dobrze, że w chwili próby wszyscy Go opuścili. Zapewniali Go o wiernej przyjaźni i gotowości do cierpienia, jednak kiedy przeszła godzina męczeństwa, zaparli się swego Mistrza. Wiedział, że po ukrzyżowaniu wszyscy rozpięchli się do swoich domów. Kiedy spotyka się z nimi ponownie, nie znajdziemy w Jego słowach ani cienia wyrzutu czy pretensji. Jezus potrafił zrozumieć i wybaczyć słabość i bojaźliwość swoich uczniów. W spotkaniach po Zmartwychwstaniu częstym słowem było pozdrowienie: „Pokój wam!” oraz „Nie lękajcie się!”. Zdolność autentycznego przebaczenia jest zawsze objawem niezwykłej mocy ludzkiego serca. Leży ona jednak w obszarze heroicznych wysiłków ludzkiego ducha. Tymczasem nadziemską moc Zmartwychwstałego Jezusa przekraczała zdolności ludzkiego działania. Jezus przekazuje swoim uczniom na ziemi niesłychaną władzę: Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane (J 20,23). To jest Boska moc Zmartwychwstałego Pana. To jest moc, która jest czymś nieskończenie ważniejszym niż przenikanie przez zamknięte drzwi albo heroiczna zdolność wybaczenia. Miłosierne odpuszczenie grzechów jest działaniem Boga, którego nic zastąpić nie może.

Świętość Jana Pawła II

Przeżywamy dziś w Kościele katolickim szczególnie czas niezwykłego działania Bożego Ducha w dziejach świata: Papież Jan Paweł II zostaje ogłoszony świętym. Miliony chrześcijan i

Drogi świętości

Wpisany przez Źródło pastoralis.pl
sobota, 26 kwietnia 2014 15:39 -

niechrześcijan na całym świecie uczestniczy w tym wydarzeniu. To wydarzenie posiada również wiele znaczeń. Objawia się nim niezwykła moc, której źródła sięgają spotkania ze Zmartwychwstałym Jezusem. Mówiąc w bardzo skrótowy sposób: bez spotkania Jezusa z Tomaszem w wieczerniku nie mielibyśmy dzisiaj kanonizacji Jana Pawła II. Świętość Jana Pawła II, podobnie jak świętość każdego człowieka, jest zakorzeniona nie tyle w cudownych wydarzeniach, które przykuwają uwagę świata. Świętość chrześcijan nie polega też jedynie na jakiejś heroicznej zdolności przebaczenia, życia według przyjętych zasad Ewangelii i przykazań. Autentycznym źródłem chrześcijańskiej świętości jest głęboka wiara, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, który umarł za nasze grzechy. O chrześcijańskiej świętości pisał św. Jan Paweł II: Prawdziwą historią ludzkości jest historia świętości... święci i błogosławieni jawią się jako „świadkowie”, to znaczy ludzie, którzy wyznając wiarę w Chrystusa, Jego osobę i naukę, nadali konkretną wartość i wiarygodny wyraz jednej z podstawowych cech Kościoła, jaką jest właśnie świętość. Bez takiego trwałego świadectwa religijne i moralne nauczanie Kościoła mogłoby zostać pomyłone z czysto ludzką ideologią. Drodzy bracia i siostry, zapatrzeni w miłosierdzie Boga, które nieustannie posyła nam swoich świadków, dziękujemy dziś Bogu za świętość Jana Pawła II, w szczególności za Jego przykład niezłomnej wiary, że Jezus jest Mesjaszem, prawdziwym Synem Bożym.